

Consell Tributari

Expedient: 570/5

El Consell Tributari, reunit en sessió de 30 d'octubre de 2006, coneixent del recurs presentat pel Sr. L.R.X., ha estudiat la proposta elaborada pel ponent designat a l'efecte i ha adoptat l'acord següent:

ANTECEDENTS DE FET

1.- El 22 de novembre de 2001, el Sr. L.R.X. va sol·licitar la devolució de les quantitats abonades en els exercicis 1998 a 2001 per l'impost sobre béns immobles relatiu a la finca ubicada a l'A. de la C., núm. ...*..., P..., al·legant que no tenia la condició de subjecte passiu de l'impost, ja que l'article 65. d) de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, considera subjecte passiu els titulars d'una concessió administrativa sobre béns immobles gravats o sobre els serveis públics als quals es trobin afectats, per la qual cosa segons la seva opinió i “a sensu contrario” no tenen aquesta condició els titulars d'una concessió sobre béns no gravats. A més a més, addueix que l'article 64. b) del cos legal esmentat eximeix del tribut aquells béns que siguin propietat dels municipis en què estiguin enclavats, afectes a l'ús o servei públics, concretant que “en el caso que nos ocupa, el inmueble, que es propiedad del Ayuntamiento de Barcelona, está afectado al servicio público que gestiona S. y recae sobre un bien inmueble no gravado”.

2.- El 22 d'abril de 2002, l'interessat va presentar escrit redactat en termes idèntics que l'anterior, pel qual sol·licitava la devolució de la quantitat abonada per aquest tribut i objecte en l'exercici 2002.

3.- Les sol·licituds anteriors van ser desestimades per resolució del director gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda de data 17 de juny de 2003.

4.- Contra aquesta resolució l'interessat interposa, a 8 d'agost de 2003, recurs d'alçada fonamentat en què s'havia produït un error en girar les liquidacions per aquest tribut al seu nom i no pas al de Societat de ..., S.A. (S.), considerant que per part

de l'Ajuntament es feia una interpretació de les normes reguladores de les devolucions d'ingressos indeguts generadora d'una situació discriminatòria.

5.- En la mateixa data, 8 d'agost de 2003, el recurrent presenta sol·licitud de devolució d'ingressos indeguts per la quota abonada en l'exercici 2003 amb els mateixos arguments.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- Com a fonament de la seva pretensió de devolució de les quotes de l'impost sobre béns immobles corresponents a la plaça de pàrquing núm. ... (tipus A) de l'aparcament subterrani situ a l'A. de la C., núm. ..., relatives als períodes impositius de 1998 a 2003, el recurrent al·lega que no ostenta la condició de subjecte passiu d'aquest impost respecte de l'esmentada plaça de pàrquing.

Amb tot i això, abans d'entrar en la qüestió de fons suscitada, cal posar de manifest que les liquidacions al·ludides han esdevingut fermes en no haver-se impugnat en el termini d'un mes previst a l'article 14.2 de la Llei 39/1988, reguladora de les hisendes locals, aplicable per raons temporals. Aquest fet determinaria, en principi, la impossibilitat d'atendre la pretensió de devolució d'ingressos indeguts formulada pel recurrent, ja que, de conformitat amb la disposició addicional segona del Reial Decret 1163/1990, de 21 de setembre, pel qual es regula el procediment per a la realització de devolucions d'ingressos indeguts de naturalesa tributària “no serán objeto de devolución los ingresos tributarios efectuados en virtud de actos administrativos que hayan adquirido firmeza. No obstante, los obligados tributarios podrán solicitar la devolución de ingresos efectuados en el Tesoro, instando la revisión de aquellos actos dictados en vía de gestión tributaria que hubiesen incurrido en motivo de nulidad de pleno derecho, que infringiesen manifiestamente la Ley o que se encontrasen en cualquier otro supuesto análogo recogido en los artículos 153, 154 y 171 de la Ley General Tributaria y en leyes o disposiciones especiales”.

Segon.- En el cas present, es constata que per resolució de 8 de gener de 1998, previ dictamen d'aquest Consell Tributari, es va estimar el recurs d'alçada interposat pel Sr. R.X. contra la liquidació de l'impost sobre béns immobles de l'exercici 1994, relativa a la mateixa plaça d'aparcament, ja que es va considerar que el recurrent no havia assumit la titularitat de la concessió d'aquesta plaça, no ostentant, en conseqüència, la condició de subjecte passiu de l'impost. Aquesta conclusió resultava de

l'examen de la posició que ocupaven el recurrent i la Societat de ..., S.A. en l'entramat de relacions jurídiques que es produïen entre ambdues parts i entre les parts i l'Ajuntament concedent.

En la resolució de 8 de gener de 1998 es portava a col·lació que en el contracte de cessió d'ús de la plaça de pàrquing núm. ... (tipus A) de l'aparcament subterrani situ a l'Avinguda de la C., núm. ..., documentat en escriptura pública atorgada el 25 de febrer de 1993, es pacta que Societat de ..., S.A. “cede y transfiere a favor de los esposos Don L.R.X y Doña M.T.V.P. (...) el derecho individualizado y exclusivo para el uso durante el resto del plazo concesional de la plaza número ... (tipo A) (...) con todas las facultades y obligaciones que se derivan del Pliego de Condiciones y de las Instrucciones para el buen orden y funcionamiento del Aparcamiento que se han unido a la presente escritura” (pacte primer). A més a més, en l'esmentat contracte, el Sr. R.X. declara “que conoce y acepta el Pliego de Condiciones de la Concesión y las Instrucciones para el buen funcionamiento del Aparcamiento (...) comprometiéndose a respetar y cumplir todas las obligaciones jurídicas y económicas, inclusive el canon, que de dichos documentos se deriven, así como los que se deriven de la relación contractual con la entidad concesionaria y con el Ayuntamiento de Barcelona, por lo que respecta a la plaza de aparcamiento objeto de este contrato y sus elementos comunes y accesorios” (pacte tercer). No hi ha res, doncs, en aquestes estipulacions ni en les restants que figuren en el contracte que permeti concloure que existeix una translació de la condició de concessionari d' S. al recurrent.

Pel que fa a les condicions contingudes en el “Plec de condicions jurídiques i economicoadministratives per les quals es regeix el concurs per a la construcció i subsegüent explotació del servei públic d'un aparcament subterrani per a vehicles automòbils en règim de concessió administrativa a l' A. de la C.”, es constata que l'adjudicatari, a més de les obligacions de caràcter general previstes a les lleis i reglaments, contrau la d' “explotar personalmente el servicio de aparcamiento en la forma prevista en el Pliego de Condiciones, sin poder ceder, arrendar ni traspasar dicho servicio, salvo en supuesto de novación en las condiciones previstas por la normativa vigente sobre contratación local y con anuencia de la Corporación” (clàusula 8.2.A.n). Això suposaria la substitució del concessionari inicial per una altra persona o entitat que el substituís en totes les seves obligacions i drets davant l'Ajuntament concedent.

Doncs bé, la posició assumida pel recurrent en virtut del contracte de cessió d'ús de la plaça de pàrquing es troba tan allunyada del supòsit de novació previst en el plec de condicions que resulta evident, sense necessitat d'anàlisi ulterior, que no va ser

en virtut de la facultat de novació atribuïda per aquest plec que es va procedir a la subscripció d'aquell contracte entre el Sr. L.R.X. i Societat de ..., S.A.

I no és que S. hagi cedit la condició de concessionari infringint les condicions previstes per això, sinó que, pel contrari, en cedir l'ús de la plaça de pàrquing al recurrent ho va fer en compliment de la previsió continguda a la clàusula 3.3.a) del plec de condicions quan disposa que “la explotación del aparcamiento debe prever plazas para los residentes del barrio, mediante transferencia del derecho al uso por el período concesional y de abono (...)”. Per tant, el mateix plec de condicions preveu aquesta cessió d'ús sense atribuir-li cap efecte quant a la identificació del concessionari, i el recurrent no és sinó un més dels residents del barri a qui, en compliment d'aquella condició, s'ha cedit l'ús d'una plaça de pàrquing.

Atribuir a aquesta cessió de l'ús del pàrquing efectes de transferència de la condició de concessionari equivaldria a entendre que Societat de ..., S.A. ha subdividit la concessió en tantes parts com places es cedeixin a residents del barri, de manera que es crea un col·lectiu de concessionaris que ostentarien davant l'Ajuntament una posició jurídica idèntica, concurrent amb aquella societat, si bé referida, en cada cas, a la plaça de pàrquing concreta que, respectivament, tinguessin assignada. Aquesta situació no troba fonament en les condicions de la concessió a la qual es fa referència en el present recurs.

En base al que s'ha exposat, la resolució de 8 de gener de 1998 va concloure que en virtut del contracte de cessió d'ús de la plaça de pàrquing núm. ... de l'aparcament subterrani de l' A. de la C., núm. ..., el recurrent no havia assumit la titularitat de la concessió d'aquesta plaça, que continuava recaient en S. En conseqüència, el recurrent no ostentava la condició de subjecte passiu de l'impost sobre béns immobles en relació a la plaça de pàrquing, condició que continuava ostentant S., de conformitat amb el que disposa l'art. 65 de la Llei 39/1988, reguladora de les hisendes locals.

Tercer.- Les circumstàncies que van conduir a l'estimació del recurs interposat pel Sr. R. X. respecte de la liquidació de l'impost sobre béns immobles de l'exercici de 1994 en relació a la plaça de pàrquing núm. ... de l'aparcament de l'A. de la C., núm. ... -a saber, no ser el recurrent titular de la concessió administrativa d'aquesta plaça de pàrquing ostentant-ne únicament un dret d'ús- es van mantenir durant els períodes impositius als quals fa referència el present recurs (1998 a 2003). En aquest sentit, ateses les característiques especials del cas plantejat, en el qual a partir de 1998 es van continuar girant liquidacions en concepte d'impost sobre béns immobles a pesar

d'haver-se reconegut en una resolució referent al període impositiu de 1994 que el recurrent no era subjecte passiu de l'impost, i per tal d'evitar que el Sr. R.X. hagi d'instar la revisió de les liquidacions impugnades amb arranjament al previst pel paràgraf segon de la disposició addicional segona del Reial Decret 1163/1990, aquest Consell Tributari considera pertinent la revocació d'aquelles liquidacions, a l'empara del que disposa l'art. 105.1 de la Llei 30/1992, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, en virtut del qual, “las Administraciones públicas podrán revocar en cualquier momento sus actos de gravamen o desfavorables, siempre que tal revocación no constituya dispensa o exención no permitida por las leyes, o sea contraria al principio de igualdad, al interés público o al ordenamiento jurídico”. I això tenint en compte que la Llei General Tributària de 1963, aplicable per raons temporals, no regulava expressament la revocació dels actes d'aplicació dels tributs que, no obstant, sí que contempla la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària, en el seu art. 219.

A més a més, aquest Consell entén que, donada la situació particular que es planteja en aquest recurs, no procedir de la manera descrita resultaria contrari a l'equitat.

Per tot això,

ES PROPOSA

ESTIMAR el recurs interposat; REVOCAR les liquidacions girades al recurrent en concepte d'impost sobre béns immobles, referents a la plaça de pàrquing núm. ... de l'aparcament subterrani situ a l'A. de la C., núm. ..., durant els dos períodes impositius de 1998 a 2003; i RETORNAR les quantitats ingressades indegudament per aquests conceptes, incrementades amb els interessos que procedeixin legalment.